

tanrinyasasi.org

Tanrı'nın Yasası: Bölüm 1: Şeytan'ın Gentilelere Karşı Büyük Planı

ŞEYTAN'IN YENİ STRATEJİSİ VE BAŞARISIZLIĞI

İsa'nın Baba'ya dönmesinden birkaç yıl sonra, Şeytan Gentilelere karşı uzun vadeli planını başlattı. İsa'yı kendi tarafına çekme girişimi başarısız olmuştu (Matta 4:8-9) ve Mesih'i mezarda tutma yönündeki tüm umutları, dirilişle birlikte sonsuza dek boşa çıkmıştı (Elçilerin İşleri 2:24).

Yıldandan geriye kalan tek şey, Aden'den beri her zaman yaptığı şeyi Gentileler arasında yapmaya devam etmektir: insanlığı Tanrı'nın yasalarına itaat etmemeye ikna etmek (Yaratılış 3:4-5).

PLANIN İKİ HEDEFİ

Bunu başarmak için iki şey gerekiyordu:

1. Gentileler, Yahudilerden ve onların inancından mümkün olduğunca uzaklaştırılmalıydı — bu inanç, insanlığın yaratılışından beri var olan bir imandı. İsa'nın ailesinin, arkadaşlarının, havarilerinin ve öğrencilerinin sahip olduğu bu inanç terk edilmeliydi.
2. Gentilelerin, kendilerine sunulan kurtuluşun zamanın başlangıcından beri anlaşıldığı şekilden farklı olduğunu kabul edebilmeleri için teolojik bir gerekçeye ihtiyaçları vardı. Bu yeni kurtuluş planı, Gentilelerin Tanrı'nın yasalarını önemsememesine izin verilmeliydi.

Bunun üzerine şeytan, yetenekli insanlara Gentileler için yeni bir din oluşturmaları yönünde ilham verdi — yeni bir adla, yeni geleneklerle ve yeni doktrinlerle. Bu doktrinlerin en tehlikelisi, Mesih'in temel amaçlarından birinin Gentileleri Tanrı'nın Emirlerini yerine getirme yükümlülüğünden "kurtarmak" olduğuna inandırmaktı.

İsa'nın göğe alınmasından sonra, şeytan yetenekli insanlara sahte bir kurtuluş planı üretmeleri için ilham verdi — Gentileleri, İsrail'in Mesih'i İsa'nın ilan ettiği iman ve itaat mesajından uzaklaştırmak amacıyla.

İSRAİL'DEN UZAKLAŞTIRILMA

GENTILELER İÇİN YASA SORUNU

Her hareket, hayatta kalmak ve büyümek için takipçilere ihtiyaç duyar. O güne kadar Mesihçi Yahudiler tarafından yerine getirilen Tanrı'nın Yasası, yeni kurulan kilise içinde hızla çoğalan Gentile grubu için bir sorun teşkil etmeye başladı.

Sünnet, yedinci günün tutulması ve bazı etlerden uzak durma gibi buyruklar, hareketin büyümesinin önünde engel olarak görülmeye başlandı. Liderlik, zamanla bu gruba taviz vermeye başladı. Bu tavizler, Mesih'in gelişiyle birlikte Yasa'nın Gentileler için gevşetildiği yönündeki sahte bir iddiaya dayanıyordu — oysa bu iddia ne Eski Antlaşmada ne de İsa'nın dört İncildeki sözlerinde (Mısır'dan Çıkış 12:49) hiçbir dayanağa sahipti.

YAHUDİLERİN BU DEĞİŞİME TEPKİSİ

Bu sırada, harekete hâlâ ilgi gösteren az sayıda Yahudi — sadece birkaç on yıl önce İsa'nın gerçekleştirdiği mucizeler ve orijinal havarilerden bazılarının hâlâ hayatta olması nedeniyle — Tanrı'nın peygamberleri aracılığıyla ilettiği buyrukların yavaş yavaş terk edilmesinden haklı olarak rahatsızlık duymaya başladı.

Bunlar, İsa'nın, havarilerin ve öğrencilerin sadakatle yerine getirdiği aynı yasalardı.

UZAKLAŞMANIN SONUÇLARI

GÜNÜMÜZDEKİ İBADET DURUMU

Sonuç, bugün bildiğimiz üzere, milyonlarca insanın her hafta kiliselerde bir araya gelerek Tanrı'ya ibadet ettiklerini iddia etmeleridir — ama aynı zamanda, bu Tanrı'nın kendisi için bir ulusu bir antlaşma yoluyla ayırdığını tamamen görmezden gelirler.

TANRI'NIN İSRAİL'E VERDİĞİ SÖZ

Tanrı, bu antlaşmayı asla bozmayacağını açıkça bildirmiştir:

“Güneşin, ayın ve yıldızların yasaları nasıl değiştirilemezse, İsrail'in soyunun da Tanrı'nın önünde sonsuza dek bir ulus olmaktan çıkması mümkün değildir” (Yeremya 31:35-37).

TANRI'NIN İSRAİL İLE ANTLAŞMASI

İSRAİL ARACILIĞIYLA KURTULUŞ

Eski Antlaşma'da, İsrail'e katılmadan bereket ya da kurtuluş elde edileceğine dair hiçbir ifade yoktur:

“Tanrı İbrahim'e dedi ki: Sen bir bereket kaynağı olacaksın. Sana bereket dileyeni ben kutsayacağım, seni lanetleyeni ben lanetleyeceğim. Yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığınla bereket bulacak” (Yaratılış 12:2-3).

İsa'nın kendisi bile kurtuluşun Yahudilerden geldiğini açıkça ifade etmiştir:

“Çünkü kurtuluş Yahudilerdendir” (Yuhanna 4:22).

GENTİLELER VE İTAAT

Mesih aracılığıyla kurtulmak isteyen bir Gentile, Baba'nın kendi onuru ve yüceliği için seçtiği ulusa verdiği aynı yasalara uymalıdır — İsa'nın ve havarilerinin de yerine getirdiği buyruklara.

Baba, böylesine bir Gentile'in tüm zorluklara rağmen gösterdiği imanı ve cesareti görür. Sevgisini onun üzerine döker, onu İsrail ile birleştirir ve onu bağışlanma ve kurtuluş için Oğul'a yönlendirir.

İşte bu kurtuluş planı mantıklıdır — çünkü gerçektir.

BÜYÜK GÖREV

MÜJDEYİ YAYMAK

Tarihçilere göre, Mesih'in göğşe alınmasından sonra bazı havariler ve öğrenciler Büyük Görev'e itaat ederek İsa'nın öğrettiği müjdeyi Gentile uluslara taşıdılar:

- Thomas Hindistan'a gitti.
- Barnaba ve Pavlus Makedonya, Yunanistan ve Roma'ya gittiler.
- Andreas Rusya ve İskandinavya'ya gitti.
- Matyas Etiyopya'ya gitti.

Müjde her yere yayıldı.

MESAJ AYNI KALDI

Onların duyurması gereken mesaj, İsa'nın öğrettiği ve Baba'yı merkeze alan aynı mesajdı:

1. **İnanmak:** İsa'nın Baba'dan geldiğine iman etmek.
2. **İtaat etmek:** Baba'nın yasalarına itaat etmek.

İsa, Tanrı'nın Krallığı'nın Müjdesi'ni yaymakla görevlendirdiği ilk elçilere, bu görevde yalnız olmayacaklarını açıkça bildirdi. Kutsal Ruh, birlikte geçirdikleri süre boyunca İsa'nın onlara öğrettiklerini onlara hatırlatacaktı:

“Ama Yardımcı, yani Baba'nın benim adıyla göndereceği Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek ve size benim söylediklerimi hatırlatacaktır” (Yuhanna 14:26).

Talimat açıktı: Rab'lerinden öğrendiklerini öğretmeye devam edeceklerdi.

KURTULUŞ VE İTAAT

TEK BİR KURTULUŞ MESAJI

İncil'lerde, İsa'nın, elçilerinin Yahudi olmayanlara özel olarak farklı bir kurtuluş mesajı getireceğini söylediğine dair hiçbir ifade yoktur.

İTAAT OLMADAN KURTULUŞ DOKTRİNİ YANLIŞTIR

Gentilelerin, Baba'nın kutsal ve sonsuz buyruklarına itaat etmeden kurtuluşa erebileceği fikri, İsa'nın öğretilerinde yer almaz.

Yasa'ya itaat olmadan kurtuluş fikri, İsa'nın sözlerinde destek bulmadığı için, ne kadar eski ya da yaygın olursa olsun, yanlıştır.